

Sygn. akt VI W 3254/16

(...)

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Justyna Tsaykler

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego Komisariatu Policji W.

przeciwko

A. B. synowi M. i T. z d. G., ur. (...) w W.

obwinionemu o to, że: w dniu 31 lipca 2016r. o godz. 16:05 we W. na ul. (...), w sklepie (...), dokonał kradzieży dwóch puszek piwa B. łącznej wartości 3,78 zł na szkodę w/w sklepu,

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

I. uznaje obwinionego A. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przyjmując jednocześnie, że czynu tego dopuścił się, mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw w zw. z art. 17 § 2 kw i na podstawie art. 17 § 2 kw odstępuje od wymierzenia mu kary;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty;

III. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. O. kwotę 442,80 zł (w tym 23% podatku VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 lipca 2016 r. około godz. 16.05 obwiniony A. B. przebywał w sklepie (...) przy ul. (...) 3 we W.. Mężczyzna schował do spodni dwie puszki piwa (...) o łącznej wartości 3,79 zł, po czym wyszedł za linię kas, nie płacąc za alkohol.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 9

zeznania świadków z dnia 30.03.2016 r.: K. S.

M. Ł.

notatka urzędowa k. 4

notatka z czynności odebrania towaru k. 5

A. B. nie był dotychczas karany za przestępstwa.

Dowód: dane o karalności k. 10

T. criminis obwiniony miał ograniczoną w znacznym stopniu zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: opinia sądowo - psychiatryczna

Przesłuchany w toku czynności wyjaśniających w charakterze osoby, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie, A. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Obwiniony osobiście – w dniu 06 marca 2017 r. – odebrał wezwanie na rozprawę w dniu 30 marca 2017 r., jednak nie stawił się na niej bez usprawiedliwienia, wobec czego Sąd rozpoznał sprawę zaocznie.

Przyznanie się obwinionego korespondowało z relacją świadków K. S. i M. Ł., znajdowało też oparcie w dowodach w postaci notatek: urzędowej z dnia 31 lipca 2017 r. oraz z przeprowadzonych czynności odebrania towaru.

Rzetelność żadnego z powyższych dowodów nie budziła zastrzeżeń Sądu – wzajemnie się uzupełniając, tworzyły one spójną i logiczną całość, nie pozostawiającą żadnych wątpliwości co do sprawstwa i winy A. B. w zakresie czynu objętego wnioskiem o ukaranie.

Rozważając kwestię wymiaru kary, Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego – przede wszystkim z uwagi na umyślność jego działania oraz rodzaj dobra, w jakie godził – przekraczał poziom nieznaczności.

Okolicznościami przemawiającymi na korzyść obwinionego była niewielka wartość skradzionego mienia, przede wszystkim zaś dotychczasowa niekaralność sprawcy.

Biegła lekarz psychiatra, powołana w niniejszej sprawie, stwierdziła, że obwiniony jest osobą uzależnioną od alkoholu, a nadto, iż cierpi na zespół otępienny i zaburzenia osobowości, które przejawiają się m. in. niskim krytycyzmem, osłabieniem sprawności funkcji poznawczych, działaniami bez zważania na skutki, osłabioną zdolnością do wnioskowania i z powodu tych zaburzeń tempore criminis miał ograniczoną w znacznym stopniu zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Rzetelność opinii sądowo – psychiatrycznej nie budziła zastrzeżeń Sądu, nie była też kwestionowana przez strony postępowania, zaś wnioski w niej zawarte obligowały Sąd do zmodyfikowania opisu i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego obwinionemu, poprzez przyjęcie, że działał on w warunkach art. 17 § 2 kw.

Mając na uwadze treść opinii sądowo – psychiatrycznej, przy jednoczesnym uwzględnieniu wartości skradzionego mienia oraz dotychczasowej niekaralności obwinionego, Sąd uznał, że wymierzenie mu jakiegokolwiek kary byłoby reakcją nadmiernie surową. Sąd nie tracił z oczu okoliczności, że przedmiotem zaboru był alkohol, nie będący towarem pierwszej potrzeby, jednocześnie jednak nie można zapominać, że A. B. jest osobą uzależnioną od alkoholu, a jego działania były wynikiem obniżonej sprawności intelektualnej, zaburzeń sfery motywacyjnej, wolicjonalnej.

Obwiniony utrzymuje się z bardzo niskiego zasiłku, należy więc przypuszczać, że nie byłby w stanie udźwignąć żadnej kary finansowej, natomiast – z przyczyn, o których była już mowa wyżej – każda inna przewidziana przez ustawodawcę za tego typu czyn kara byłaby w realiach niniejszej sprawy nadmiernie surowa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd, uznając winę A. B., odstąpił od wymierzenia mu kary, którą to możliwość dawał przepis art. 17 § 2 kw.

Sytuacja materialna obwinionego uzasadniała zwolnienie go od ponoszenia kosztów postępowania – w myśl art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw.